

Návrh znaku a vlajky pro obec Našiměřice (okres Znojmo)

Úvodem je vhodné stručně zmínit, že dle základních heraldických pravidel se v každém znaku používají i popisují tzv. tinktury, tj. kovy (zlato a stříbro, zobrazované v praxi žlutě a bíle) a barvy (červená, modrá, zelená, černá), výjimečně (odůvodněně) i doplňková tzv. přirozená barva (např. hnědá u kmene stromu, nebo srsti některých zvířat atd.). Přičemž platí poměrně striktní podmínka o (kontrastním a střídavém) kladení „kovů na barvy a barev na kovy“ (čili kovových figur v barevných polích štítu anebo naopak barevných figur v kovových polích štítu).

Heraldické figury dělíme na tzv. heroldské (tj. geometrické, pole štítu členící) a obecné (tj. všeobecně známé), vždy ale náležitě (pouze dvourozměrně) stylizované. Stranově (vpravo, vlevo) se znak odborně blasonuje (tj. terminologicky přesně slovně popisuje) jen z pohledu štítonoše (jeho pravé ruky), nikoliv pozorovatele štítu, proto (zdánlivě) obráceně, takže vlk směřuje ve znaku heraldicky vpravo, jak je v heraldice (čestně) obvyklé, na pečeti ale chybou rytce vlevo.

Kresba znaku i vlajky se může v průběhu času (desetiletí i staletí) měnit a mírně autorsky odlišovat (nejde o logotyp či chráněný průmyslový vzor a značku), ale právě popisem v dekretu předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky závazně definovaná podstata zůstává (všechny uvedené tinktury a figury v dané kompozici štítu znaku i listu vlajky či praporu) a musí být takto přesně a důsledně vždy (nyní i v budoucnu) dodržena.

Ikonografický význam navrženého obecního znaku je historicky zřejmý: Hlavní obecná čili všeobecně známá figura vlka ve skoku vychází z pečeti Vlka z Našiměřic ze 13. století, ze starobylého místního šlechtického rodu, s nímž jsou spojeny i nejstarší písemné zprávy o obci. Jeho stříbrná (tj. bílá) tinktura pak nejvíce odpovídá šedé vlčí srsti, ale i tomuto heraldickému kovu figur českého lva a moravské orlice.

Doplňková obecná figura šípů či střel (v tlamě vlka) je atributem sv. Jiljí, kterému je zasvěcen zdejší kostel s unikátní středověkou věží a nejstarším dochovaným zvonem na Moravě. Proto je tento šíp symbolicky celý zlatý (tj. žlutý).

Zelená je klasickou barvou venkova (luk a polí velmi úrodného katastru), naděje, celkové obnovy i rekreace. Modrá barvou víry a smíření, vody Našiměřického potoka, ale i dobrého povětří.

Blason (tj. odborný heraldický slovní popis, podle kterého je každý zkušený heraldik schopný znak správně nakreslit, aniž by nutně musel vidět prvotní předlohu) proto může znít takto:

V zeleno-modře šikmo děleném štítě stříbrný vlk ve skoku s červenou zbrojí držící v tlamě kosmou vztyčený zlatý šíp.

Návrh (na stožár vztyčovaný) obecní vlajky nebo praporu (pevně spojovaného s žerdí) opakuje všechny výše popsané tinktury i figury jejich převedením ze (svislého) štítu znaku do (vodorovně) obdélníkového listu vlajky (praporu) o stranovém poměru šířky k délce 2:3 (daném státní vlajkou České republiky).

Jedná se proto o tzv. heraldickou vlajku, shodnou právě díky charakteristickým figurám se znakem, a proto snadno i laikem identifikovatelnou a poznatelnou, že náleží obci Našiměřice.

Při popisu vlajky (praporu) se ale, na rozdíl od blasonu znaku, nikdy nemluví o zlaté či stříbrné tinktuře kovu, jako u hmotově pevného štítu (kde se plátkový kov kdysi skutečně používal), ale vždy žluté a bílé barvě (vlající) tkaniny, z níž se vyrábí (tiskne a vyšívá).